

[Aksel Møller.]

paa Baggrund af dette Lovforslags enestaaende Karakter og Vurderingernes iøjnefaldende Uensartethed staa fast paa dette Ønske.

Det er klart, at den fiktive Stigning, der har fundet Sted for Obligationskurserne, naar Obligationerne har været i den samme Besiddelse baade paa Basistidspunktet og Sluttidspunktet, ogsaa giver Anledning til en lang Række kritiske Bemærkninger. Jeg skal lade dem falde ved denne Lejlighed og blot understrege, at jeg forstaar, at man med Regelen om Fradraget paa de 20 pCt., dog mindst 35 000 Kr., har villet prøve paa at opveje den Ubillighed, som her er til Stede. Men jeg ser nu ikke, at der er taget et blot nogenlunde rimeligt Hensyn til Aktieejernes Situation. Det er næppe nødvendigt at erindre det høje Ting om, at vi under Krigen har paalagt Aktieselskaberne en Udbyttebegrænsning, som har ført til en Konsolidering af Selskaberne, hvad der i og for sig er saare fortræffeligt, men samtidig til en stærk Vækst i Aktiernes indre Værdi, og det vil skatteteknisk sige til en Vækst i de Kurser, hvorefter Skatten har skullet beregnes, skønt Forholdet er det, at de paagældende ikke har kunnet skille sig af med disse Aktier, fordi man ved Bestemmelsen om, at den Kursgevinst, der konstateredes ved Salg, skulde være indkomstskattepligtig, har sat en Stopper for et videre Udbud af den Slags Aktier. Naar dette har været Forholdet, paa den ene Side Udbyttebegrænsningen, paa den anden Side den vældige Opsvulmen af Aktiekurserne i skatteteknisk Forstand, uden at Afkastningen er blevet forøget, forekommer det mig urimeligt at ville forlange, at Formuestigningsafgiften skal erlægges af Aktionærerne fremfor af Selskabet. Jeg ved, at Tanken derom ikke har været fremmed for den højtærede Finansminister, og jeg haaber, at det i Udvalget bliver muligt at overtale ham til at tage den op igen.

I Modsætning til det ærede Medlem Hr. V. Buhl mener jeg i Lovforslaget og især i Bemærkningerne til det at have fundet en i og for sig anerkendelsesværdig Bestræbelse hos den højtærede Minister for at søge skelnet mellem de Formuestigninger, som skyldes Krigskonjunkturer, og de, som ikke gør det. Tankegangen er jo nemlig paa et enkelt Punkt drevet saa vidt, at det virker en lille Smule grotesk, at den, hvis Formueforøgelse skyldes en Lotterigevinst, ikke skal være med til at mærke Landets Fattigdom paa samme Maade som den, der har øget sin Ejendom ved en personlig Indsats.

Det hedder i Bemærkningerne til denne

§ 9, at man her har villet drage fra Slutformuen en hel Del Beløb, hvis Oprindelse utvetydigt er uden Forbindelse med Krigskonjunkturerne. Denne Krigskonjunkturbetragtning, som altsaa ligger paa Linie med meget af det, Lovforslaget omfatter, kan egentlig meget let føres i Marken til Fordel for de Formueejere, som faktisk, om end ikke paa Papiret, har tabt paa Krigskonjunkturerne. Denne Konsekvens drager Forslaget imidlertid slet ikke.

Lad mig som Eksempel nævne Skibene. Jeg har en yderst klar Fornemmelse af, at man netop med dette Forhold har et passende Eksempel, fordi det samtidig viser, hvilke Farer af samfundsmæssig Betydning Lovforslaget rummer. Skibene skal efter Lovforslaget optages til 75 pCt. af Salgsværdien paa Sluttidspunktet, og med Søassurancebeløb skal forholdes paa samme Maade. Begrebet Salgsværdi forklares i Bemærkningerne som Krigsforsikringens Minimumstakster. Som jeg om et Øjeblik skal vise, er der god Grund til at sige, at denne Beskatning er urimelig høj, naar den foreslaas lagt paa denne Maade. Den eksisterende Handelsflaade er delvis forældet, og enhver erkender, at den maa fornyes; Krigskonjunkturerne har faktisk ramt dansk Skibsfart ved at forhindre Fornyelse og især ved at berøve den omtrent Halvdelen af Tonnagen. Jeg tror heller ikke, der er nogen i denne Sal, som ikke ved, hvor nødvendige vore Skibe er for vort Lands Økonomi og Befolkning, og hvor ømtaalig netop denne Side af Sagen er.

Hvad er det nu, man gør med dette Lovforslag? Ja, se, Minimumstaksten ligger i Dag 100 pCt. over Minimumstaksten i 1939. Et Skib, som i 1939 var forsikret for 1 Mill. Kr., er i Dag forsikret for 2 Mill. Kr., det vil sige, at denne Krigsforsikringens Minimumstakst, 2 Mill. Kr., skal gøre det ud for den Salgsværdi, hvoraf efter Lovforslaget de 75 pCt. skal indgaa i Beregningen; det betyder, at der skal medregnes 1½ Mill. Kr. Hvordan forholder det sig saa med Skibets Værdi paa Basistidspunktet? Saa vidt jeg forstaar Lovforslaget, skal Skibets Værdi paa Basistidspunktet fastsættes efter de almindelige Regler i Skattelovgivningen og i Skattepraksis, det vil sige til Anskaffelsesprisen minus de af Skattevæsenet godkendte Afskrivninger. Jeg har i alt Fald forgæves spejdet efter den Regel, der muliggjorde en anden Ansættelse. . . . (Finansministeren [Thorkil Kristensen]: Læs lige § 42!) § 42, som Ministeren henviser til, er, saa vidt jeg kan se, en almindelig Bemyndigelse for Finansministeren til at tillade at anvende en